

Kirkonpellon Pallokerho / toimintakertomus 1993

(puheenjohtaja J.Koivistolta toimeksisaaneena muistiin merkinnyt A.Latomäki)

Kulunutta pelikautta odotettiin ainakin yllekirjoittaneen toimesta hieman epäilevin tuntein. Olihan seuraamme edellisellä kaudella valmentajana menestyksellisesti luotsannut S.Peltola yllättäen syrjäytetty tehtävästään ja valmentajan vastuunalaiseen tehtävään oli valittu selvästi kokemattomampi O.Ruotsalainen. Onneksi uusi valmentajamme kuitenkin osoitti kaikki ennakkoluulot turhiksi.

Kausi alkoi perinteisesti kevätcupilla, jossa kuitenkin tämän kirjoittaja ei osallistunut yhteenkään otteluun. Pikainen soittokierros seuramme kahdelle vastuunalaisessa asemassa olevalle henkilölle ei myöskään herättänyt yhtään muistikuvaa siitä, kuinka cupin ottelussa/otteluissa oli käynyt. Siispä jos jollakin seuramme jäsenistä palaa mieleen 1993 kevätcupin tulokset, hän voisi valistaa niistä muitakin henkilöitä, niin ettei ainakaan piirille maksettu cupin osanottomaksu olisi mennyt Kankkulan kaivoon.

Huhtikuussa aloitettiin myös tavalliseen tapaan lajiharjoittelu Munkkivuoren hiekkakentällä. Olen usein ihmetellen kuunnellut kun esim. 7. divisioonassa pelailevat tuttavani kertovat omasta talviharjoittelustaan ja talvisarjan otteluista. Meidän seurassamme tehtiin onneksi muutama vuosi sitten viisas päätös eli erotettiin jalkapallo ja luistelu toisistaan ja päätettiin keskittyä ensiksi mainittuun. Tämä ei toki olisi mahdollista ilman jäsentemme kurinalaista omaehtoista ympärivuotista peruskunto- ja voimaharjoittelua, mistä kaikki ansaitsevat suuren kiitoksen. Kun perusasiat ovat kunnossa, riittää ennen sarjan alkua muutaman viikon viimeistelyjakso palauttamaan mieleen vanhat kuviot ja kuten viime vuodet osoittavat, on tällä menettelyllä saavutettu myös seuramme parhaita sarjasijoituksia kautta aikojen.

Varsinainen sarja alkoi osaltamme voitokkaasti 4. päivänä toukokuuta ja kaiken kaikkiaan kevätkierros oli kaikkien aikojen menestyksekkäimpiä, sijoituksemme oli jatkuvasti sarjan kolmen parhaan joukossa. Myös pelaajia riitti sekä otteluihin että harjoituksiin, ainoana häpeäpilkkuna on mainittava 10.6. Lassilassa kärsitty ensimmäinen tappio Eka-Pallolle (numerot 1-2), johon otteluun oli vaivautunut mukaan vain 9 seuramme edustajaa.

Kesän edistyessä kävi jälleen valitettavasti niin, että Talin luonnonkauniissa ympäristössä pidettävistä harjoituksista loppuivat osanottajat ja tilaisuudet jäivät pienen sisäpiirin toiminnaksi. Kiitoksia vaan kaikille mukana olleille ja toivottavasti kesällä -94 pelaajamme alkavat arvostaa tätä ainutlaatuista mahdollisuutta pelata Kuningas Jalkapalloa sen ainoassa oikeassa ympäristössä: nurmikentällä. Kesätauolla joukkueemme kävi jälleen ottamassa mittaa monien meidän lapsuuden maisemissa vaikuttavasta Lapuan Palloseuran ikämiesjoukkueesta ja lopputulos oli tuttuun tapaan isännille tily eli saimme jälleen merkinnän ystävyysotteluissamme ikuisesti kiertävään pokaaliin.

Syyskierros käynnistyi joukkueeltamme huomattavasti kevätkiirrosta nihkeämmin ja saaliinamme oli syksyllä vain yksi ainoa voitto syksyn ensimmäisessä ottelussa. Osittain heikkoon menestykseen oli varmaan syynä pelaajien vähyys; useissa otteluissa oli mukana vain 1 tai 2 vaihtopelaajaa. Mutta syksyn heikon menestyksen selittää luultavammin alitajuinen pelko viidenteen divisioonaan nousemisesta, mikä olisi merkinnyt ympärivuotista harjoittelua ja toiminnan "ammattilaistumista", mikä ei suinkaan ole seuramme toiminnan lähtökohta. Lopullinen sijoituksemme oli kunniakas kuudes sija, maalejakin syntyi peräti 19 kappaletta. Parhaalle maalintekijälle perinteisesti myönnetty kaljakori jäi tänä vuonna valitettavasti jakamatta, koska maalintekijäkuninkuus jaettiin kahden pelaajan kesken. Sekä J.Ahonen ja S.Peltola onnistuivat heiluttamaan vastustajan maaliverkkoja viidesti. Pelaajista erityismaininnan ansaitsee jo heti ensimmäisellä kaudellaan kaikissa kymmenessä ottelussa avauskokoonpanoon kelpuutettu T.Mäenpää.

Muussakin suhteessa seuramme kulunut kausi on ollut erittäin tyydyttävä. Pitkäaikaisen taloudenhoitajamme K.Vehmasen ansiosta seuramme talous on vakaalla pohjalla. Yleinen lama-aika selittää osaltaan muutaman pelikentälläkin käyneen pelaajan jäsenmaksun maksamatta jättämisen. Tähän asiaan on itse kunkin meistä kiinnitettävä jatkossa enemmän huomiota ja varmistettava, että uusille pelaajille tehdään heti selväksi se, että seuramme jäsenyys sisältää myös muutamia jäsenille asetettuja velvoitteita, joiden täyttäminen on jokaisen kunnia-asia. Erityistä huolta olisi mielestäni kohdistettava pelipaitakysymykseen. Nythän on tietävästi neljän pelipaidan kohtalo täysin epäselvä, neljä paitaa on sellaisten henkilöiden hallussa, jotka eivät pelaneet kuluneella kaudella ja joista osa on jo ilmoittanut lopettaneensa pelaamisen. Perustettakoon pelipaitojen perimistoimikunta, ellei asiaa muuten saada selvitettyksi! Nyt nimittäin joutuvat maaseudulta suureen kaupunkiin muuttaneet ja seuramme riveihin liittyneet nuoret miehet pahimmassa tapauksessa pelaamaan ties mikä valkoinen aluspaita päällään. Tämä on tietysti erittäin epäesteettistä ja myös vastoin solmimaamme arvokasta mainossopimusta; lisäksi tämä antaa tietysti heille huonon kuvan seuramme toiminnasta.

Kaiken kaikkiaan voimme joka tapauksessa olla erittäin tyytyväisiä menneeseen kauteen ja ehdotankin, että lopuksi kohotamme kolminkertaisen eläköön-huudon seuramme valmentajalle O.Ruotsalaiselle sekä tietysti kaikille meille mukana olleille.